

BRANDAFARIN JOURNAL OF MANAGEMENT

Volume No.: 3, Issue No.: 47, Feb 2024

P-ISSN: 2717-0683 , E-ISSN: 2783-3801

Stereotypes and gender roles in our society

Abstract:

The current research aims to investigate stereotypes and gender roles in our society; there have been. The research method was descriptive and analytical; In order to collect the necessary data to achieve the goals of the research, the available sources related to the research topic were taken and the resulting information was analyzed with qualitative methods. This article has reviewed the brief description of the records and history of stereotypes and gender roles and the skill or science related to it in the society conceptually in this field. Then the concept of teaching gender roles and this knowledge as a branch of human knowledge has been deeply investigated, and then the concept of stereotypes and its effectiveness in the path of human success and the opinions of scientists and elders have been expressed. At the end of the article, practical suggestions about various trainings and especially the advantages and disadvantages of using the knowledge of stereotypes and gender roles have been presented.

Keywords: stereotypes, role, gender, society.

کلیشه ها و نقش های جنسیتی در جامعه‌ی ما

محمد امین ایروانی^۱

چکیده:

پژوهش حاضر با هدف بررسی کلیشه‌ها و نقش‌های جنسیتی در جامعه‌ی ما؛ صورت گرفته است. روش پژوهش توصیفی تحلیلی بوده است؛ به منظور گردآوری داده‌های لازم برای نیل به اهداف پژوهش، از منابع موجود و مرتبط با موضوع پژوهش فیش برداری شد و اطلاعات حاصل با شیوه‌های کیفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. این مقاله، توصیف مختصر سوابق و تاریخچه‌ی کلیشه‌ها و نقش‌های جنسیتی و مهارت یا علم مرتبط با آن در جامعه، را بصورت مفهومی در این زمینه را مرور کرده است. سپس مفهوم آموزش نقش‌های جنسیتی و این دانش را به عنوان شاخه‌ای از دانش بشری را مورد بررسی عمیق فرار داده است و سپس مفهوم کلیشه‌ها و اثر بخشی آن در مسیر موفقیت انسان و نظریات دانشمندان و بزرگان بیان شده است. در پایان مقاله، پیشنهادهایی کاربردی در مورد آموزش‌های گوناگون و بخصوص مزايا و معایب استفاده از دانش کلیشه‌ها و نقش‌های جنسیتی ارائه شده است.

کلمات کلیدی: کلیشه‌ها، نقش، جنسیت، جامعه.

مقدمه:

کلیشه یا تفکر قالب به یک ذهنیت از قبل تعیین شده در افکار جمعی گروه‌های مختلف جامعه گفته می‌شود. کلیشه‌ها ویژگی‌های خاصی را به تمام اعضای گروه خود نسبت می‌دهند و مانع از قضایت‌های صحیح می‌شوند. افراد بر پایه اطلاعات ناجیز با تفکر کلیشه‌ای (برگرفته از جامعه یا رسانه) پیش داوری می‌کنند. در واقع کلیشه‌های جنسیتی مجموعه‌ای از باورهای مشترک فرهنگی درباره رفتار، صفات و ویژگی‌های زنان یا مردان است. "همیشه" کلمه‌ای که تو شخطای شناختی زیاد پیدا می‌شود، اما به وقتی‌ی درد زیادی همراهش. وقتی تو رو یاد تربیت نادرست کودکیت میندازه. وقتی که می‌گن همیشه زن‌ها مقدم‌اند، همیشه مردا این کارا رو می‌کنن، همیشه مرد باید اون وقت شب بره بیرون، همیشه زنا ظرفا رو می‌شورن، همیشه دختران صورتی می‌پوشن، آبی همیشه مال پسران؛ یه عمره! راننده‌های زن همیشه کارشون همینه؛ تو میدان گیج می‌شوند. برای روشن شدن موضوع خوب است یک مثال بسیار مشهور در این زمینه را یادآوری کنیم: «پسری همراه پدرش در جاده تصادف می‌کند. وقتی او را به بیمارستان می‌رسانند، رئیس بیمارستان بالای سرش می‌آید و متوجه می‌شود که مصدوم پسر خودش است!». به نظر شما چه اتفاقی افتاده؟! پسر که با پدرش در جاده تصادف کرده بود. این یک شوخي نیست. معما هم نیست. ذهن شما احتمالا نقش رئیس بیمارستان را یک نقش کاملا مردانه می‌داند و نمی‌تواند تصور کند که آن رئیس بیمارستان مادر پسر بوده است. این یک کلیشه جنسیتی است که مانع قضایت درست شما شده است.

مفهوم نقش‌های جنسیتی:

نقش‌های جنسیتی به این معناست که در جامعه چگونه از ما انتظار می‌رود که بر اساس جنسیتمان رفتار کنیم، لباس بپوشیم، صحبت کنیم، شغل انتخاب کنیم و روابطمان را پیش ببریم. به عنوان مثال، عموما از دختران و زنان انتظار می‌رود که فقط به شیوه‌ای مشخص که مخصوص زنان است، لباس بپوشند، در موقعیت‌های اجتماعی مؤدب و سازگار باشند و از کودکان و سالمدان خانواده مراقبت کنند. معمولا از مردان هم انتظار می‌رود که شخصیتی قوی، جسور و تا حدی پرخاشگر داشته باشند. هر جامعه‌ای و هر فرهنگی توقعات و انتظارات خاص خودش از نقش‌های جنسیتی مختلف دارد، اما همین انتظارات جنسیتی در بین طبقات مختلف اجتماع می‌تواند تا حدودی متفاوت باشد. علاوه بر این نقش‌های جنسیتی می‌توانند در همان جامعه در گذر زمان تغییر کنند. به عنوان مثال، در گذشته‌ای نه چندان دور رنگ صورتی در ایالات متحده به عنوان رنگی مردانه در نظر گرفته می‌شد در حالی که رنگ آبی به عنوان یک رنگ زنانه در نظر گرفته می‌شد. کلیشه‌سازی جنسیتی هم به تعمیم بیش از حد ویژگی‌ها و تفاوت‌های یک گروه خاص بر اساس جنسیت آن‌ها اطلاق می‌شود. کلیشه‌های جنسیتی سوگیری‌های فراوانی را درباره‌ی ویژگی‌های منتبه به هر جنسیت خاص ایجاد می‌کنند و این تصور را تداوم می‌بخشند که هر جنسیت و رفتارهای مرتبط با آن از پیش مشخص شده است. بر اساس این کلیشه‌های جنسیتی، اگر یک مرد یا یک زن رفتاری متفاوت با جنسیت خود بروز بدهد، در ذهن فرد مشاهده کننده نوعی گستنگی ایجاد می‌شود.

انواع کلیشه‌های جنسیتی

نقش‌های جنسیتی می‌تواند منجر به ایجاد کلیشه‌های جنسیتی مخرب درباره‌ی نحوی رفتار، نگاه و احساسات افراد بشود. کلیشه‌های جنسیتی به 4 نوع کلی زیر تقسیم می‌شوند:

- **ویژگی‌های شخصیتی**: به عنوان مثال، عموماً از زنان انتظار می‌رود احساساتی باشند، در حالی که از مردان انتظار می‌رود با اعتماد به نفس و حتی خشن باشند.
- **وظایف خانه**: به عنوان مثال، عموماً از زنان انتظار می‌رود که از کودکان مراقبت کنند، آشپزی کنند و خانه را تمیز کنند، در حالی که مردان وظیفه دارند به امور مالی رسیدگی کنند، رانندگی کنند و تعمیرات خانه را انجام دهند.
- **مشاغل**: اغلب منشی‌ها و پرستاران زن در نظر گرفته می‌شوند و در مقابل اغلب خلبانان، پزشکان و مهندسان مرد در نظر گرفته می‌شوند.
- **ویژگی‌های ظاهری**: غالباً از زنان انتظار می‌رود که موهای بلند داشته باشند و آرایش کنند، در حالی که مردان عموماً موهای کوتاه دارند و از آن‌ها انتظار می‌رود قدبلنده‌تر و عضلانی‌تر باشند.

مراحل رشد و تحول نقش جنسیتی در کودکان

امروزه خیلی از والدین تلاش خود را برای آموزش برابری و آزادی نقش جنسیتی به کودکان به کار می‌گیرند اما باز هم مشاهده شده که کودکان همان کلیشه‌های جنسیتی قدیمی تکراری را که مردم به طور سنتی به آن اعتقاد دارند بیان می‌کنند. برای مثال خیلی از کودکان در سنین مهد کودک انتظار دارند که دکترها و خلبان‌ها مرد و پرستارها و معلم‌ها زن باشند. بر اساس نظریه پلاک سه مرحله در رشد و تحول نقش جنسیتی وجود دارد:

مرحله نخست: در نخستین مرحله رشد و تحول نقش جنسیتی مفاهیم نقش جنسیتی کودک هنوز سازمان نیافته است و کودک ممکن است حتی جنسیت خود را هنوز نشناسد و هنوز یاد نگرفته است که فقط مردان می‌توانند کارهای خاصی را انجام دهند و یا کارهای دیگر فقط برای زنان در نظر گرفته شده است. مرحله دوم: در مرحله دوم رشد و تحول نقش جنسی کودکان کلیشه‌های جنسیتی را می‌شناسند و انگیزه بالایی دارند که به عنوان قانون از آنها پیروی کنند و نیز دیگران را هم وادار به اطاعت از این قوانین می‌کنند. این مرحله در کودکی آغاز می‌شود و احتمالاً در نوجوانی به اوج خود می‌رسد یعنی زمانی که میزان تعیت از نقش جنسی بسیار قوی است. مرحله سوم: در مرحله سوم رشد و تحول نقش جنسی افراد فراتر از محدودیت‌های نقش‌های جنسیتی که توسط جامعه به آنها تحمیل می‌شود می‌روند. این افراد در پاسخ به نیازها و ارزش‌های درونی خود دوچرخه‌سازی بودن روانشناختی را در خود پدید می‌آورند. بسیاری از بزرگسالان البته هرگز از مرحله دوم به سوی مرحله سوم حرکت نمی‌کنند. آنها تمام زندگی خود را با محدودیت‌های جدی نقش‌های جنسیتی می‌گذرانند. کودکان به عنوان بخشی از رشد و تحول شناختی خودشان و در تلاش‌های خود برای درک و شناخت اینکه جهان چگونه اداره می‌شود، باید از مرحله‌ای از محدودیت‌های نقش جنسیتی عبور کنند. آنها اساساً باید ابتدا پیش مفهوم‌های متداوول را یاد بگیرند که مثلاً فقط مردان می‌توانند دکتر شوند و فقط زنان می‌توانند دکتر شوند. بسیار آنها یاد می‌گیرند که برای این قاعده استثنائاتی وجود دارد و اینکه دختران بسیاری هم می‌توانند دکتر شوند. والدین طرفدار حقوق زنان نباید انتظار داشته باشند که کودکان آنها بدون طی مرحله دوم و تعیت از کلیشه‌های جنسیتی وارد مرحله بعدی شوند. اما می‌توانند امیدوار باشند که کودکان آنها سرانجام به مرحله سوم و دو جنسیتی بودن روانشناختی رسیده و فراسوی کلیشه‌ها و محدودیت‌ها حرکت خواهند کرد.

کلیشه‌ها از منظر اثرات روانشناختی

مردان و زنان از نظر کارکرد مغز، فیزیک و موقعیت‌های روانشناختی متفاوت هستند. اگر تفاوت واقعی یک تفاوت مربوط به این گرینه‌ها باشد، هیچ مشکلی در کار نیست، اما گاه این فرهنگ است که تفاوت را غلط معنی می‌کند. در همه جوامع و با هر میزان از پیشرفت فرهنگی، کلیشه‌های جنسیتی وجود دارند. می‌گویند مردان در زمان عصباتی پرخاشگری بیشتری می‌توانند نشان دهند؛ این یک کلیشه صحیح است؛ چون علم پژوهشی آن را به اثبات رسانده است. اما زمانی که می‌گویند زنان کم هوش تر از مردان هستند، ما با یک کلیشه جنسیتی غلط رو به رو هستیم که علم آن را به طور کل مردود می‌داند. تفاوت‌های جنسیتی ممکن است به وسیله عوامل محیطی، زیست شناختی و تعاملی ایجاد شوند. اما یک حقیقت در این زمینه وجود دارد: به دست آوردن اطلاعات بیشتر درباره یک فرد باعث می‌شود که جنسیت او تاثیر کمتری در برخورد ما با او داشته باشد. بنابراین

تفاوت فردی تنها چیزی است که در برابر تفاوت جنسیتی قرار می‌گیرد. اگرچه تفاوت‌هایی میان زن و مرد وجود دارد، اما آنچه اهمیت دارد، شباهت هاست. حتی درباره آن رفتار پرخاشگرانه هم تفاوت جنسیتی آن قدر زیاد نیست!

چگونگی برخورد با کلیشه‌های جنسیتی

برای کم کردن بار کلیشه‌های جنسیتی تنها چیزی که لازم است فرهنگ سازی باید در سطح کلان (توسط دولت‌ها و حاکمیت‌ها) انجام شود؛ اما تاثیر آموزش‌های دوران مدرسه و رسانه‌های مختلف هم در این زمینه بسیار مهم است. در بازتولید کلیشه‌ها این رسانه‌ها هستند که نقش بسیار پر رنگی ایفا کرده‌اند. تبلیغات شوینده‌ها همیشه به عهده زنان است و برای تبلیغ یک لاستیک هیچ وقت ماشین یک زن پنچر نمی‌شود! گرچه عبور از کلیشه‌ها مستلزم زمان است و برنامه مدون می‌خواهد، اما به نظر می‌رسد که بهترین کمک من و شما برای از بین بردن این کلیشه‌های جنسیتی، شروع از درون خودمان است.

بررسی و رد یک کلیشه جنسیتی

یک کلیشه جنسیتی در ایران به صورت مشترک و با مفهومی متفاوت درباره زنان و مردان وجود دارد: «کلیشه خدمت سربازی»! کلیشه سربازی برای مردان می‌گوید: «سربازی رفتن از تو مرد می‌سازه!»، «برو سربازی مرد می‌شی!»، «سربازی رفتن بزرگت می‌کنه!». آیا «مرد شدن» یک فرآیند اکتسابی است؟! این جملات چه معنایی دارند؟! یک شخص رشد کافی نداشته است و در سربازی رشد خواهد کرد؟! کوته فکر است؟! بالغ نشده است؟! بی قابلیت است؟! اساساً اگر مرد شدن را به معنی رشد فکری بگیریم، سربازی رفتن تنها چیزی است که به این رشد فکری کمک می‌کند؟! یعنی می‌توان نتیجه گرفت که به طور مثال یک فرد معلوم که از نظر جسمی توان حضور در دوره خدمت سربازی را ندارد، فردی بی قابلیت، رشدناپذیر و کوته فکر است؟! به یاد داشته باشید که رفتن و حضور به خدمت سربازی کار پیچیده‌ای نیست. خدمت فرآیندی شبهی به تحصیل است و یکی از مراحل زندگی انسان معاصر در جامعه محسوب می‌شود. افراد در خدمت سربازی برای دوره‌های متفاوت آموزش می‌بینند؛ یادمان هم نمی‌رود که سربازی هم مثل هر دوره دیگر سختی‌های خاص خودش را دارد، اما حضور یا عدم حضور در این دوره نشان‌دهنده عظمت یک انسان نیست. کلیشه سربازی برای زنان می‌گوید: «هر وقت زن‌ها رفتن سربازی بعد بیان بگن...!»، «زن‌ها اگر حقیقت در مورد مسائل اجتماعی می‌خوان بیان بمن سربازی اول».

در نظر داشته باشید که پیش فرض این جملات به طور کل غلط است. وقتی می‌گوییم: «اگر زن‌ها سربازی می‌رفتند...»، مهم ترین گزاره حذف شده، مساله انتخاب است. آیا زنان برای حضور در خدمت سربازی حق انتخاب داشته‌اند؟! چه بسا زنانی که به یادگیری فنون نظامی و حضور در عرصه‌های آن علاقمند هستند، اما امکان بروز آن را نداشته‌اند. چراکه در کشور ما یک قانون وجود دارد: سربازی در ایران برای مردان اجباری است و برای زنان وجود ندارد. با این حال اگر سربازی را در اینجا به معنی کار نظامی در نظر بگیریم، زنانی در ایران هنوز با تمام محدودیت‌های موجود، در نیروهای نظامی مشغول خدمت هستند. به همین خاطر است که محدودیت حضور زنان در سربازی، پیش فرض جملات را خط می‌زند.

از طرفی زنان در بردههای متفاوت اثبات کرده‌اند که در این زمینه قابلیت‌هایی برابر با مردان دارند. زمان جنگ هشت ساله ایران با عراق، زنان بسیاری در عرصه‌های مختلف جنگ شرکت داشتند. در ابتدای جنگ شهری، زنان در خرمشهر، سوسنگرد و بسیاری از شهرهای دیگر اسلحه به دست در نبردهای تن به تن شهری به صورت نیروهای داوطلب مردمی شرکت کردند. بسیاری از آنان زخمی و جانباز، بسیاری کشته و شهید و بسیاری هم به اسارت درآمدند. در سال‌های پس از آن هم زنان به صورت نیروهای امدادی (پزشک، پرستار، امدادگر عمومی، آسپز، خدماتی، تدارکات...) در خطوط جبهه‌ها (و نه در پشت جبهه) حضور داشتند. به آمارها دقت کرده‌اید؟! به نقل از پایگاه خبری بنیاد شهید و امور ایثارگران: «از میان فهرست شهدای جنگ تحمیلی تعداد ۶ هزار و ۴۲۸ نفر شهید زن در طول سال‌های دفاع مقدس ثبت شده است. بیش از ۵۰۰ نفر این افراد از میان رزمدگان بودند. تعداد کل جانبازان زن ۵ هزار و ۷۳۵ نفر است و ۱۷۱ اسیر زن در طول جنگ هشت ساله ثبت شده است. همچنین در طول ۸ سال دفاع مقدس ۲۲ هزار و ۸۰۸ امدادگر و ۲ هزار و ۲۷۶ پزشک زن به جبهه‌ها اعزام شدند...». این آمار فقط درباره نقش مستقیم زنان در جنگ و دفاع از کشور است و به حضور غیر مستقیم زنان اشاره‌ای ندارد.

در جوامع سنتی، فرهنگ، کلیه سطوح زندگی فردی و اجتماعی را با فروdestی زنان آمیخته نموده و با ظهور کلیشه‌های فرهنگی، به بروز رفتارهای سرخختانه‌ی مردان بر زنان کمک می‌کند. سوزان فیسک، روانشناس اجتماعی معتقد است: قدرتمندان جامعه برای اشخاص فرودست کلیشه‌سازی می‌کنند. این کلیشه‌ها به مردم می‌گویند چگونه هستند و حتی چگونه باید باشند، برای مثال زنان باید خوش مشرب، و مردان، فعل و پرخاشگر باشند(هاید، ۷۷-۱۳۷۷:۷۷). کلیشه‌های جنسیتی بر این مبنای کلیه عرصه‌های اجتماعی روابط زن و مرد را در بر می‌گیرد و بدان معنا می‌بخشد و از این رو از کوچکترین واحد اجتماعی یعنی خانواده تا بزرگترین سازمان‌های اجتماعی، همگی تحت تأثیر الگوهای مستقر در فرهنگ هر جامعه هستند، هویت فردی و اجتماعی، تقسیم کار، قدرت و رفتارهای جنسی همگی تحت تأثیر جنسیت قرار گرفته و معنای خاصی می‌یابند و به جانب خاصی هدایت می‌شوند (گافمن، ۲۰۰۲).

مری دیلیجنستی را که دست پرورده مردانلاری است به چالش می کشد؛ به گفته او، یکی از بازنمودهای اصلی شیوه‌ی تفکر در جوامع مردانلار، نهادینه شدن نقش‌های ثابت جنسیتی مردانه و زنانه است که به جامعه انسانی شکلی دو قطبی می‌دهد (تانگ، ۱۳۸۷: ۱۶۹) به عنوان مثال یک کلیشه‌ی سنتی در اغلب فرهنگ‌ها این است که تمایلات جنسی زنان و مردان کاملاً متفاوت است. زنان این چنین شناخته شده‌اند که نسبت به مردان تمایلات جنسی ضعیفی دارند و از لحاظ انگیزش جنسی با مردان متفاوت هستند. عادت به تجاوز جنسی و اجراء جنسیتی از جمله در این فرض که زنان دارای میل جنسی کنترل شده هستند، اما مردان نمی‌توانند میل جنسی خود را کنترل کنند، مشهود است اما این تفکر، بدین معنا نیست که زنان، مردان را به ارتکاب عمل جنسی، تحریک نمی‌کنند. در طول تاریخ، زنانگی در نقش‌هایی منفعل نسبت به مردانگی، تعریف شده و این موقعیت نایاب است، پیوسته موجب انقیاد زنان گردیده و کلیشه‌های رفatarهای زنانه ایجاد نموده است؛ این کلیشه‌های جنسیتی در گذر زمان شکلی بدینهی به خود گرفته و فرهنگ موجود، ادعاهای خلاف آنان را برنمی‌تابد. تفکر ایجاد شده پیرامون نقش‌های جنسیتی زنان و مردان، موجب می‌شود چنانچه فردی پا از نقش‌های از پیش معین شده برای خود فراتر برد، با سرزنش و حتی مجازات رویرو گردد. بدین‌سان ستم بر زنان در اشکال گوناگونی نمود یافته و در سخت‌ترین نوع آن، به شکل تجاوز جنسی ظاهر می‌شود و توسط فرهنگ موجود، حمایت شده و فرهنگ آن جامعه را به فرهنگ تجاوز جنسی مبدل می‌سازد. فرهنگی که در آن تجاوز جنسی علی‌رغم فراگیر بودن، انکار می‌شود و در سیاست‌های پیشگیرانه آن، آموزش به زنان (به جای آموزش به مردان) در اولویت قرار می‌گیرد و چنانچه زنی قربانی تجاوز جنسی گردد، با برچسب بی‌توجهی به آموزه‌های پیشگیرانه، مورد سرزنش واقع می‌شود.

الف: ادبیات نوشتاری و گفتاری

ادبیات تجلی ذهن فرد است که به صورت گفتار یا نوشتار ظاهر می‌شود و نگرش‌های اجتماعی عصر خود و حتی ادوار پس از خود را نسبت به موضوعات گوناگون دگرگون می‌سازد. آثار ادبی، به بازنمایی مسایل اجتماعی می‌پردازند و برخی از آن آثار نیز به تعارض میان انسان و جامعه توجه دارد؛ تعارضی که بخشی از آن به «جایگاه زنان در ادبیات» مربوط می‌شود. در ادبیات فارسی، تصویری حقیقی از زنان ترسیم شده است؛ زیرا زنان در هیچ‌یک از عرصه‌های ادبی حضور نداشتند و قلم در دست مردانی بوده است که زنان را مطابق با پسند و دیدگاه خود توصیف نموده‌اند. زنان، در این توصیف غالباً دارای دو چهره‌ی افراطی بوده‌اند: نخست، زنی آرامانی و رویایی و دیگر، زنی ناقص و موجب ضلالت مردان (حسینی، ۱۳۹۳: ۱۲). هر دو نوع تصویر ارایه شده از زنان به گونه‌ای بر سرنوشت جنسیتی آنان تأثیر سوء بر جای گذاشته است و از عاشقانه‌های برخی شاعران که زن را به معشوقه و سوزه‌ی جنسی تقلیل داده و با نگاه معشوقانه به زن، زیبایی تن و اندام و بعد جسمانی وی را مورد توجه و توصیف قرار داده است تا دیگر شعراًی که با خفت و تدمیم و تقبیح سرشت زنانه، در زن گریزی و زن‌ستیزی بر علیه زنان قلم زده‌اند، هر کدام به نوعی به فروکاستن هویت جنسی زنان دامان زده‌اند. زن‌ستیزی در ادبیات به شکل کلیشه‌های جنسیتی که هدفی جز تقویت و توجیه فروductی و وابستگی زنان و برتری مردان ندارند، مقوله‌ای است که امروزه مورد توجه مدافعان حقوق زنان واقع شده است (نامدار، ۱۳۹۲: ۲۵۸). این اندیشمندان جایگاه فروع دست زنان در ادبیات را ناشی از مردانه بودن ادبیات در سده‌های گذشته می‌دانند. گرچه برخی از پژوهشگران برآئند که باورهای شاعران در سده‌های گذشته خود متأثر از ارزش‌ها و هنجارهای فرهنگی، دین، مذهب و تاریخ زمان خود بوده (ند‌همت‌پار و کیان، ۲۰۰: ۱۳۹۳)، اما امروزه آثار ادبی به شکل نظم و نثر و ضرب المثل‌ها به ادبیات غالب روزمره رسوخ کرده و پیوسته مورد استفاده قرار می‌گیرد.

ب: فرهنگ عمومی

مجموعه منسجم و نظام یافته از ارزش‌ها، عقاید، باورهای رسم و هنجارهای افراد متعلق به یک جامعه، قوم یا ملت، فرهنگی عمومی آن را تشکیل می‌دهد؛ این مولفه از فرهنگ، چنان قدرتمند است، که همه ابعاد وجود اجتماع و فرد را تحت تاثیر خود قرار می‌دهد. نگرش به نقش‌های جنسیتی و جایگاه زنان در جامعه نیز تحت تاثیر مستقیم فرهنگ عامه قرار گرفته و در قالب شبکه‌ای در هم تنیده، همه افراد در تمامی سطوح را متاثر از خود می‌نماید. بنابراین شناخت جایگاه زنان در ارکان مشکله فرهنگ عمومی، به شناخت کلیشه‌های جنسیتی موثر بر وقوع تجاوز جنسی خواهد انجامید.

1. ارزش‌ها

ارزش‌ها و هنجارهای از مهم‌ترین مولفه‌های فرهنگی هر جامعه بوده و برای شناخت فرهنگ هر جامعه ابتدا می‌بایست به سراغ آن رفت. کوین، ارزش‌ها را معیارهای قضاوت اخلاقی ما درباره کنش‌های انسانی معرفی می‌نماید که مهم‌ترین بخش فرهنگ جامعه را تشکیل می‌دهند و به دلیل احساس تعلق به یک گروه، اعمال و رفتار جامعه را تعیین کرده و یکی از مهم‌ترین عناصر هویت افراد محسوب می‌شود (کوئن، ۱۳۹۶: ۶۱). هنجارهای نیز شامل کلیه بایدها و نبایدهای رفتاری هستند که با ایجاد یک الگوی رفتاری، روابط کنش‌های اجتماعی را تنظیم می‌کند، اکثریت جامعه خود را به آن پایبند می‌دانند و در صورتی که شخصی آن را رعایت نکند، با اکنش جامعه مواجه می‌شود. یکی از مهم‌ترین ارزش‌های موجود در جوامع مردانلار، ترسیم مردانگی به مفهوم جنسیتی تهاجمی و به تصویر کشیدن زنانگی به عنوان جنسیتی منفعل است. در جوامعی که تصویر ارایه شده از «مردانگی» مبتنی بر صفاتی همچون زورگویی، خشونت ورزی و سلطه‌گری باشد و در نقطه‌ی مقابل آن، «زنانگی» در لطفافت، فرمانبرداری و تولید

مثل خلاصه شود، پسران از کودکی می‌آموزند که می‌بایست خشن، زورگو و سلطه جو باشند و زنان را مایملک جنسی خود به شمار آورند (چلبی، ۱۳۹۰: ۲۱۲). در فرهنگ مردسالار، مردان این متعلقات جنسی (زنان) را «ناموس» خود به شمار می‌آورند. این مفهوم که در جوامع سنتی نفوذ عمیقی دارد گرچه مفهومی پیچیده است اما عمدتاً حول «جنبه‌های جنسی بدن زن» در حرکت است و به همین دلیل در این جوامع، تجاوز همان تعرض به ناموس است. تعرض به زنان در این باور نه آسیبی به یک زن به عنوان «فرد انسانی»، بلکه در جهت تحریر مردان به عنوان «پاسداران نوامیس» به کار گرفته می‌شود و شاهد این ادعا را می‌توان دشنام به خواهر، همسر یا مادر در فحاشی‌های میان مردان دید. بدین ترتیب، فرد یا خانواده‌ای که به ناموس او تعرض شده است، به این دلیل که نتوانسته از ناموس خود محافظت کند، سرافکنده می‌شود. (چلبی، ۱۳۹۰: ۲۱۳). بدین ترتیب، مردان در نقش مراقبان نوامیس از سویی و نقش‌های جنسیتی به عنوان فردی خشن، قدرت طلب و سلطه جو، دچار تعارض و دوگانگی هویتی می‌شوند. ترسیم نقش‌های جنسیتی زنان در فرهنگ سنتی به عنوان افرادی محدود شده به چهارچوب خانه و خانواده نیز موجب شکل‌گیری ارزش‌ها و هنجرهایی شده است که هر یک به نوبه‌ی خود توانسته‌اند نقشی اساسی در ایجاد فرهنگ مشکلات جنسی ایفا کنند. دیموند (۱۹۰۸: ۲۲۰ و ۲۲۱).

۲. عرف، عادات و باورها

باورهای تجاوز‌کارانه، رفتارهای عرفی مستعد تجاوز جنسی و به طور کلی عادت به خشونت، با طرق جامعه‌پذیری مردان و پسران ارتباط دارد؛ به همین علت یکی از روش‌های معمول در تبیین جرایم جنسی علیه زنان، توجه به شیوه‌هایی است که در طی آن زنان و مردان جامعه‌پذیر شده یا می‌شوند. زنان به شکل سنتی در طول فرایند جامعه‌پذیری می‌آموزند که موجوداتی منفعت و نیازمند محبت باشند؛ این فرایند ناصحیح در جامعه‌پذیری، زنان را به موجوداتی آسیب‌پذیر در برابر فریب‌کاری مردان مبدل می‌سازد و این آسیب‌پذیری می‌تواند به قربانی شدن زنان به ویژه در جرایم جنسی منجر شود؛ به همین دلیل است، که اجرار جنسی به عنوان یک عمل عموماً مردانه گسترش می‌یابد و به فرهنگ تجاوز جنسی محدود نمی‌شود. ترسن کروی (۱۹۹۳: ۳۴۶) در تحقیقات خود نشان می‌دهد که بسیاری از مردان در زندگی روزمره‌ی خود «از تلاش‌های ظرفی برای کنترل استفاده می‌کنند». به عنوان مثال، مردان هیچ مشکلی ندارند که «از خود چهره‌ای عاطفی نشان داده و توانایی خود را جهت پیاده کردن افکار جنسی در قرار بعدی به کار بینندن» و این نشان می‌دهد که به طور عرفی تجاوز در هر دو شکل «حمایتی» و «رفتارهای اجراری» قابل تحقق است و در بسیاری از جنبه‌های تعاملات دگر جنس‌گرایان مشاهده می‌شود. امیلی هایست موس (۲۰۱۱) به یادآوری این امر می‌پردازد که بسیاری از رفتارهای مردان نسبت به زنان، ریاکارانه، تحمیل کننده، جسورانه و زن‌ستیزانه است، آن‌ها می‌توانند در مورد احساسات خود برای زنان دروغ بگویند و یا وعده‌هایی دهنده که می‌دانند نمی‌توانند تحقق ببخشند تا بتوانند آنچه را که می‌خواهند بدست آورند.

ج. رسانه

یکی از نقدهای موجود به فرهنگ رسانه‌ای، غیاب گفتمان زنانه در تولیدات فرهنگی است. به نظر فمنیست‌ها، سازندگان فرهنگ رسانه‌ای، علایق و نقش زنان در تولید فرهنگی را نادیده گرفته‌اند و زن را از عرصه فرهنگ غایب شمرده یا صرفاً به بازنمایی وی به عنوان موجودی تابع در نقش‌های جنسی پرداخته‌اند. تصویر فرهنگی زنان در رسانه‌های جمعی در جهت حمایت و تداوم مفاهیم پذیرفته شده درباره «زنانگی» و «مردانگی» به کار می‌رود. رسانه‌ها این پیام را به مخاطبان انتقال می‌دهند که زنان باید در نقش همسر، مادر، کدبانو و غیره ظاهر شوند و در یک جامعه پدرسالار، سرنوشت زنان جز این نیست. باز تولید فرهنگی، نحوه ایقای این نقش‌ها را به زنان می‌آموزد و سعی می‌کند آن‌ها را در نظر زنان طبیعی جلوه دهد. رسانه‌های جمعی ارزش‌های حاکم بر جامعه را منعکس می‌کنند؛ این ارزش‌ها نه به اجتماع واقعی بلکه به نحوی که جامعه میل به دیده شدن دارد، متجلی می‌شوند (استریناتی، ۱۳۸۰: ۲۴۲-۲۴۳). بازنمایی رسانه‌ای، مردان و زنان را با نقش‌های کلیشه‌ای فرهنگی که در جهت بازسازی نقش‌های جنسیتی سنتی به کار رفته است، سازگار می‌کنند. جنسیت از طریق گفتمان حاکم بر رسانه‌های جمعی، الزامات و الگوهای خود را ارایه و بیان می‌دارد و رسانه‌های جمعی با بازنمایی الگوهای هنجاری حاکم بر زندگی اجتماعی در قالب اجرهای نمایش‌گونه، عملأً نقش برساننده و باز تولید کننده‌ی این هنجارها را در زندگی اجتماعی امروزی بر عهده می‌گیرند. آن‌ها با ارایه تصویری خاص از مناسبات میان دو جنس، می‌توانند نقش مهمی در نهادنیه شدن چارچوب معنایی آن تصویر خاص داشته باشند. از این نظر «رسانه‌های جمعی می‌توانند به صورت ابزاری در دست یک گروه یا طبقه همچون یک طبقه جنسی، وسیله سوءاستفاده و آزار دیگران قرار گیرند» (سلطانی گرد فرامرزی، ۱۳۸۵: ۶۴). «بررسی‌ها نشان داده است که تصویر زن و مرد در تلویزیون به شدت کلیشه‌ای است: مردان بیشتر با اعتماد به نفس، خشن و سنتیزه جو هستند، حال آنکه زنان ضعیف و وابسته‌اند و ظاهری جذاب دارند. سلطانی گرد فرامرزی در بررسی نمایش جنسیت در سینمای ایران دریافت که فیلم‌های سینمایی ایران با بازنمایی تصاویری از نابرابری جنسیتی در جامعه، در جهت باز تولید و تثبیت این نا برابری‌ها گام برمی‌دارند (سلطانی گرد فرامرزی، ۱۳۸۵: ۹۰). بدین ترتیب رسانه از طریق تحریر زنان در برابر مردان، برتری یک جنس بر جنس دیگر را به نمایش گذاشته و ارزش‌ها و هنجارهای جنسیتی را تایید می‌کنند.

همچنین خشونت علیه زنان موضوع یک سناریوی جذاب در رسانه است؛ اما آیا زنان از به تصویر کشیدن چنین رنجی لذت می‌برند؟ این سبک از به تصویر کشیدن خشونت علیه زنان به آن‌ها می‌گوید که خشونت علیه آنان، نه تنها عادی است، بلکه احتمالاً این هزینه‌ای است که زنان با توجه به جنسیت خود می‌بایست متهم شوند. بدین ترتیب فمنیست‌ها علاوه بر نقد نابرابری جنسی در سطح اجتماع، مناسبات ناعادلانه و استثمارگرانه میان زنان و مردان را در سطح فرهنگ عامه به چالش کشیده و خواهان تصویری برابری طلبانه و مثبت از زنان و مردان در رسانه‌های جمعی هستند.

نتیجه

از گذشته تا کنون این ادعا وجود دارد که مشکلات حاد جنسیتی در فرهنگ مردسالار دور از ذهن هم نیست، اما موردی که آن را تصویب و تقویت می‌کند، دیدگاه‌های فرهنگی تبعیض آمیزی است که به نحو گسترده‌ای به اشتراک گذاشته می‌شوند؛ مثلاً به عقیده دورکین «تجاوز به عنف، محصلو یک بیماری روانی یا انحراف از هنجارهای اجتماعی نیست؛ تجاوز به عنف ناشی از اضطراب، اشتیاه و یا تصادفی نیست» و آن را به عنوان رابطه جنسی در درون فرهنگ تعریف می‌کند (45-1976). اصول رابطه‌ها در تفاوت‌های فرهنگی؛ در فرهنگ مردسالار بر دیدگاه عادی سازی کنترل و تسلط مردان بر زنان استوار بوده است. این اصول آنچنان طبیعی، قابل قبول پذیرفته شده است که مردان را غلب مهاجم و زنان را غالباً بی‌اراده و منفعل توصیف می‌کند. مردان در جامعه‌امروز و فرهنگ‌های متفاوت به طور پیش‌فرض از امتیازاتی برخوردارند که نیم دیگر آن جامعه، از آن بی‌بهره و حتی قربانی آن هستند و گرچه ممکن است خود، موحد چنین امتیازاتی نباشند و تنها آن را به ارت برده باشند، اما یقیناً تا زمانی که علیه ساختارهایی که به پدید آمدن این امتیازات انجامیده است، نشورند، موجب ثبت و تداوم آن خواهد بود؛ این خط مشی نیازمند دست‌یابی به ریشه‌ها و ماهیت مبهم خشونتی است که زنان به وسیله‌ی آن در جایگاهی فروdest نسبت به مردان قرار گرفته و در صورت بزه‌دیدگی، سرزنش می‌شوند و این دقیقاً همان دیدگاهی است که خشونت علیه زنان را امکان‌پذیر می‌سازد. با بهره گیری از نظریه‌ی پنجره‌های شکسته بر روی جرم جنسی شاید بتوان چنین بیان داشت که، رفتارهایی که زنان را در صور خفیفتر همچون جوک‌های جنسی، آزار یا متلك خیابانی، ادبیات جنسیت‌زده و ... مورد آزار جنسی قرار می‌دهند، می‌توانند منجر به ایجاد محیطی شوند که چرایم جدی همچون مشکلات جنسی را تشویق می‌کند. این رفتارها ارسال پیام ضعف و ناتوانی زنان، به مردانی است که بالقوه آمادگی ارتکاب خشونت‌های جدی تر بر زنان را دارند؛ بدین ترتیب لازم است با بررسی رویکردهای فرهنگی مشکوک و عوامل موثر بر باورها و رفتارهای حمایتی از دنیای جنسیتی و کلیشه‌های مربوط به جنسیت‌های متفاوت، به دیدگاه‌های گسترده نسبت به مشکلات جنسی دست یافت و از طریق این دیدگاه‌ها توصیه‌هایی را برای مراکز آموزشی و آموزش‌های قبل از ازدواج و نظایر آن، ارایه داده شود.

منبع و مأخذ:

- استریانی، دومینگ (۱۳۹۰)، مقدمه ای بر نظریه‌های فرهنگ عامه، ترجمه ثریا پاک نظر، تهران، گام نو
تانگ، زمری (۱۳۹۷)، درآمدی بر نظریه‌های فمنیستی، ترجمه منیژه نجم عراقی، تهران، نشر نی
حسینی، مریم (۱۳۹۳)، ریشه‌های زن ستیزی در ادبیات کلاسیک فارسی، چاپ دم، نشر چشم
کوین، بورس (۱۳۹۶)، درامدی بر جامعه‌شناسی، ترجمه محسن ثلاثی، چاپ ۴۲، تهران، توتیا
کیتلسون، مارک جی (۱۳۹۱)، حقایقی درباره تجاوز جنسی، ترجمه ساسان ودیعه، چاپ اول، تهران، انتشارات بهمن برنا
گرت، استفانی (۱۳۹۶)، جامعه‌شناسی جنسیت، ترجمه کتابیون بقایی، چاپ اول، تهران، نشر نی
هاید، ژانت (۱۳۹۷)، روان‌شناسی زنان، ترجمه بهزاد رحمتی، چاپ اول، تهران، نشر فرشیوه
چلبی، ارژنگ (۱۳۹۰)، «تحلیل حقوقی - جرم شناختی تجاوز به عنف»، آموزه‌های حقوق کیفری، دانشگاه علوم اسلامی رضوی،
دوره جدید شماره ۲ صص ۱۹۹-۲۱۹

سلطانی گرد فرامرزی، مهدی (۱۳۹۵)، «نمایش جنسیت در سینمای ایران»، پژوهش زنان، شماره ۱ و ۲، صص ۶۱-۹۱
کراچی، روح انگیز (۱۳۹۴)، «چگونگی تاثیر جنسیت بر ادبیات»، زن در فرهنگ و هنر، دوره ۷، شماره ۲، تابستان صص
223-241

محبی، فاطمه(۱۳۹۰) «آسیب‌شناسی اجتماعی زنان: خشونت علیه زنان»، کتاب زنان (فصلنامه شورای فرهنگی و اجتماعی زنان)، شماره ۱۴.

معینی‌فر، حشمت السادات (۱۳۹۸)، «بازنمایی کلیشه‌های جنسیتی در رسانه، مطالعه موردی صفحه حوادث روزنامه همشهری»، فصلنامه تحقیقات فرهنگی ایران، دوره ۲، شماره ۷ صص ۱۶۷-۱۹۷.

نامدار، لیلا (۱۳۹۲)، «زن ستایی و زن ستیزی در شعر معاصر ایران و عرب»، نشریه ادبیات تطبیقی، سال چهارم، شماره ۸. ۵۷/۳ همت یار، نیلوفر و کیان، سهیل (۱۳۹۳)، «جایگاه زن در نظامی و چاپ: شیرین و کریسید»، مجله تاریخ ادبیات، شماره ۸.

- Dworkin, A., 1976, *Our Blood: Prophecies and Discourses on Sexual Politics*, New York: Perigee Books.
- Goffman, E (1979), *Gender advertisement*, Cambridge, MA: Harvard University press: New York: Harper and Row
- Valenti, J. (2010). *The purity myth: How America's obsession with virginity is hurting young women*. Berkeley, CA: Seal Press, Perseus Books Group.
- Christina, G. (2013, January 8)."Rape prevention aimed at rapists does work: The "Don't Be That Guy" campaign". Retrieved from
- Crowley, T. (1993). "The lie of entitlement". In E. Buchwald, P. R. Fletcher, & M. Roth (Eds.), *Transforming a rape culture* (pp. 341-349). Minneapolis, MN: Milkweed Editions.
- Filipovic, J. (2008). "Offensive feminism: The conservative gender norms that perpetuate rape culture, and how feminists can fight back". In J. Friedman & J. Valenti (Eds.), *Yes means yes!: Visions of female sexual power and a world without rape* (pp. 13-27). Berkley, CA: Seal Press, Perseus Books Group.
- Globe and Mail. (2013, January 10). "'Don't Be That Guy' ad campaign cuts Vancouver sex assaults by 10 per cent in 2011". Retrieved from
- Heist Moss, E. (2011, September 26). "You can get laid without being a jerk". Retrieved from <http://goodmenproject.com/featured-content/you-can-get-laid-without-being-a-jerk/>
- Kimmel, M. S. (2005). "What's love got to do with it? Rape, domestic violence, and the making of men". In *The gender of desire: Essays on male sexuality* (pp. 187-196). Albany, NY: State University Press.
- Murnen, S. K., Wright, C. & Kaluzny, G. (2002). "If "boys will be boys," then girls will be victims? A meta-analytic review of the research that relates masculine ideology to sexual aggression". Retrieved from <http://link.springer.com/article/10.1023%2FA%3A1020488928736>